

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδοιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα κατ' ἐξαμήναιαν

Δημοτικά.

Ἦρξάτο παρ' ἡμῖν ἡ κίνησις τῶν ἰδεῶν ἐπὶ τῶν ἐπικειμένων δημοκρασιῶν.

Περὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ μέλλοντος ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, περὶ τῆς σοβαρότητος τοῦ Δημοκρατικοῦ ἀξιώματος καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς λύσεως τοῦ δημοτικοῦ ζητήματος, πολλὰκις θὰ λάβωμεν βεβαίως ἀφορμὴν νὰ ὁμιλήσωμεν πρὸς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, τὴν γλώσσαν τῆς παρρησίας καὶ τῆς εὐκρινείας μέχρι τῆς κρίσιμου στιγμῆς τῆς ἐκλογῆς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ πρωτίστως νυρίζομεν ὅτι πρέπει ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ πολλαχῶς προβαλλόμενον ἡμῖν ἐρώτημα, περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδεῶν τῆς ἀνεξαρτήτου μερίδος τοῦ τόπου, ἢν ἡ μετέρα ἐφημερίς ἀξιοῖ ν' ἀντιπροσωπεύῃ ἐν τῇ δημοσίῳ καὶ ἡς διερμηνεύει τὸ φρόνημα ἐν πάσῃ κρίσιμῳ περιστάσει, καὶ περὶ τῆς στάσεως τῆς μερίδος ταύτης κατὰ τὸν προσεχῆ ἐκλογικὸν ἀγῶνα.

«Τί θὰ πράξητε σεις οἱ ἀνεξάρτητοὶ κατὰ τὰς ἐπικειμένας δημοτικάς ἐκλογάς, ἐρωτῶσι μετὰ τόνου οὐχὶ ἀμετόχου λεπτῆς εἰρωνείας οἱ καυχόμενοι ἐπὶ τῇ ἐκ τοῦ κόμματος ἐξαρτήσεως τῶν ὡς καὶ οἱ πάτρωνες αὐτῶν. Τὸ τί θὰ πράξωμεν ἀπαντῶμεν, εὐρηται εὐκόλως ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἅς μέχρι τοῦδε ἐπροσθεύσαμεν περὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ δημοτικοῦ ἀξιώματος καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεώς του. Ἡ ὀλιγαριθμὸς τάξις τῶν πολιτῶν, ἢ μὴ λαμβάνουσα τὴν ἡμερησίαν διὰ τῶν ἐπὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων σκέψεων καὶ ἰδεῶν τῶν, ὡς καὶ τῶν σχετικῶν ἐνεργειῶν τῶν, ἐκ τῶν προαλάμων τῶν τοπικῶν φατριῶν, πρὸ πολλοῦ πιστεύουσιν ἀδιστακτικῶς ὅτι τὸ δημοκρατικὸν ἀξίωμα ἐμπιστευόμενον μόνον εἰς ἄνδρα μὴ κομματάρχην δύναται λειτουργήσῃ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου καὶ ν' ἀποβῆ ἀληθῆς πρόνοια δι' αὐτόν. Ἡ τάξις αὕτη ἐκ μακρᾶς πείρας ἐπίσθη πλέον ὅτι ἐὰν παρ' ἡμῖν ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ οὐδένα τῶν προορισμῶν τῆς ἐπιτελῆ καὶ ἐὰν ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς παράγῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἔκτροπα δι' ἃ παραπονούμεθα καθ' ἑκάστην, τοῦτο ὀφείλεται κυρίως, διότι περιέρχεται ἐν συνεχείᾳ ἀδιασπαστῶς εἰς ἄνδρας οἵτινες δι' αὐτῆς ἀναγκάζονται νὰ περιθάλψωσι συμφέροντα ἀντικείμενα ἐκ διαμέτρου εἰς τὴν ἔννομον τάξιν καὶ εἰς τὴν ἀληθῆ προστασίαν τῶν κοινῶν συμφερόντων. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ λεγομένη τάξις τῶν ἀνεξαρτήτων, φρονούμεν, ὅτι δὲν θὰ δυνήθῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ἐνθουσιασθῇ ὑπὲρ οὐδένος τῶν κομματάρχων, ἐξ ὧν ἤθελον ἐπιζητήσῃ τὴν ψῆφον τῶν συμπολιτῶν μας διὰ τὸ Δημοκρατικὸν ἀξίωμα.

ὅτι καὶ αὐτοὶ θὰ ζητήσῃ νὰ πείσῃ τοὺς πολλοὺς ὅτι ἐν τῇ ἀπατριάστῳ δημοτικῇ ἀρχῇ δέον νὰ ἐλπίσωσιν ἐξουσίαν πατρικὴν καὶ ὅτι τέλος θὰ ὑποδείξωσι πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τὸν ἄνδρα ὃν φρονοῦσιν ἰκανὸν νὰ διαχειρισθῇ τὴν ἐξουσίαν ταυτην, οὐχὶ βεβαίως ἐν ἀπολύτῳ τελειότητι, ἀλλ' ἐν σχετικῇ ἀνεξαρτησίᾳ ἀπέναντι ὄλων τῶν μικρολόγων ἐκείνων ὑπολογισμῶν, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ὑπόστασιν τῶν κομματάρχων τῶν ἀποβλεπόντων εἰς τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον θ' ἀναζητήσωσιν εἰς τὰς τάξεις τῶν μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτευομένων πολιτῶν. Ἐὰν δὲ τοῦτο δὲν κατορθωθῇ, εἴτε διότι οἱ δυνάμενοι νὰ ὑπηρετήσωσι τοιοῦτοτρόπῳ τὸν τόπον ἀρνηθῶσι τὴν τιμὴν νὰ γίνωσιν ὑποψήφιοι τῆς μερίδος ταύτης, εἴτε διότι οἱ ὑποδεικνόμενοι ὡς τοιοῦτοι δὲν γίνωσιν ἀποδεκτοὶ ὑπὸ πολλῶν, ἵνα ἡ ὑποψηφιότης τῶν ἀποβῆ σοβαρὰ, βεβαίως ἡ ἀνεξαρτήτος τάξις θ' ἀπόσχη τοῦ ἀγῶνος, ἵνα μὴ συμμερισθῇ, μετὰ τοῦ φατριαστικοῦ πνεύματος, τὴν εὐθύνην τῆς κακοδαιμονίας τοῦ Δήμου καὶ τῆς κακοδιοικήσεώς του.

Ἡμεῖς ταύτας τὰς ἰδέας διαβλέπομεν ἐπικρατούσας ἐν τῇ ἀνεξαρτήτῳ τάξει τῶν συμπολιτῶν μας, περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐν τῷ προσεχῆ ἐκλογικῷ ἀγῶνι, καὶ ταύτας ὑπαγορεύουσιν αὐτοῖς αἱ περὶ δημοτικῆς διοικήσεως γενικαὶ ἀρχαὶ ἅς προσθεύουσιν πρὸ πολλοῦ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη, φρονούμεν, νὰ εἴπωμεν, πόσον ἐπιδοκιμάζομεν τὰς ἰδέας ταύτας, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι πρῶτος ὁ «Φορολογούμενος» ἐγένετο ὁ ἐν τῇ δημοσίῳ διερμηνεύς τοῦ φρονήματος τοῦτου τῆς ἀνεξαρτήτου παρ' ἡμῖν τάξεως. Ἐπ' ἀνάγκης ὁμοῦ εἶναι νὰ καθορίσωμεν ὅσον οἶον τε σαφέστερον ἐπὶ τίσιν δυσπιστείῃ ἡ ἀνεξαρτήτος τάξις πρὸς τοὺς λεγομένους κομματάρχας, ἵνα ἀποκρούῃ αὐτοὺς ἰσχυρῶς ἐκ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων.

Τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτευτάς οἱ ἐλεύθεροι ἐκ πάσης κομματικῆς ἐξαρτήσεως δὲν ἀποκρούουσιν ἐκ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ὡς ἀπίμους, ἢ ἀπολύτως ἀνικάνους νὰ ἐπιτελέσωσι τὸ ἀγαθὸν ἐν τῇ δημοτικῇ διοικήσει, ἢ ὡς ἐξ ἥθους κακοῦς τῶναντίον, οἱ ἀνεξάρτητοι, ἀπῆλλαγμένοι παντὸς προσωπικοῦ ἢ ἱστορικοῦ πάθους, ἐκτιμῶσιν ὀρθῶς τοὺς ἡμετέρους πολιτευτάς ἀναγνωρίζοντες τὴν κακοπολιτείαν τῶν, ὀρειλομένην εἰς τὸ διέπον τὴν Ἑλλάδα πολιτικὸν σύστημα, δὲν παραγνωρίζουσι τὰς ἀτομικὰς αὐτῶν ἀρετὰς καὶ τὸν χαρακτήρα. Ἐκεῖνη ὀφείλεται εἰς τὴν ψευδῆ θέσιν ἐν ἣ ἴστανται οἱ πολιτευόμενοι παρ' ἡμῖν, καθ' ἣν τὰ ἴδια συμφέροντα συγ-

κρούονται δεινῶς πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον ὅπερ ἐδράζεται εἰς τὴν ἔννομον τάξιν, εἰς τὴν ἀμερόληπτον ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ τὴν φειδῶ τοῦ κοινῷ γρημάτος, αἱ ἀτομικαὶ δ' αὐτῶν ἀρεταὶ ἐπιμαρτυροῦνται καθ' ἑκάστην ἐκ τῶν σχέσεων τοῦ βίου καὶ τῆς καθ' ἡμέραν συναναστροφῆς.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἤδη ὅτι πρὸ τινος εἶπομεν ἐν πορομοίᾳ περιστάσει ὅτι δηλονότι τὰ πορίσματα τῆς πείρας διδάσκουσιν ὅτι ἀδύνατον! δυστυχῶς ἀποβαίνει ν' ἀμφισβητήσῃ τις τὴν πραγματικὴν ὀρθότητά τοῦ ἀποφθέγματος κατὰ τὸ ὅποιον ἀσφαλῆς τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος ἐγγύησις μία μόνη παρ' ἀνθρώποις ὑπάρχει, τὸ νὰ μὴ εὐρήσκηται δηλ. τὸ καθήκον αὐτῶν εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ προσωπικὸν συμφέρον. Οὐδένα γνωρίζομεν κανόνα ὀλιγωτέρας τοῦ ἀνωτέρω δεχόμενον ἐξαιρέσεις, μεταξὺ δὲ τῶν ὑμνουμένων ὑπὸ τῆς ἱστορίας, δι' ἐξαιρετικὰ προτερήματα ἀνδρῶν, ὀπανιώτατοι ἀναντιρρήτως εἰσὶν οἱ διακρίθεντες δι' ὁμοιότητα τινα πρὸς τὸν Βροῦτον ἢ τὸν Ἀριστείδην. Πρῶτη ὄθεν καὶ κυρία ἀρχὴ πρὸς εὐρύθμον λειτουργίαν οἰουδήποτε συστήματος, ἐστὶ ἡ ἀποφυγὴ τῆς ψευδοῦς θέσεως ἧτις προϋποθέτει ἀρετὴν προβαίνουσαν μέχρι αὐτοθυσίας. Ἄνευ δὲ μάλιστα μεγάλης τινὸς ὑπερβολῆς δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἀποφυγὴν τῆς μεταξὺ καθήκοντος καὶ συμφέροντος συγκρούσεως ὀφείλεται ἡ ἐπιτυχία παντὸς θεσμοῦ. Μόνη ἡ ὑπόνοια τῆς ὑπάρξεως ταιούτου ἀνταγωνισμοῦ πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς εὐλογὸς ἀφορμὴ δυσπιστίας, ὁσάκις δὲ ἡ ἀντίθεσις παρίσταται προφανῆς καὶ ψηλαφητῆ, ἢ παρ' οἰουδήποτε περαιτέρω ἀσκήσις λειτουργίας, ἐπιβαλλούσης ἀσυμβίβιστα τῷ προσωπικῷ συμφέροντι καθήκοντα, ἀποτελεῖ παράβασις, ἂν οὐχὶ τῶν τύπων, τῆς οὐσίας τοῦλάχιστον τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν ἐν παντὶ ἔννομουμένων κράτει καθιερωθέντων πολιτικῶν ἐθίμων.

Εἰς παρομοίαν ψευδῆ θέσιν διατελεῖ κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀνεξαρτήτων, ἐν τῇ δημοτικῇ ἀρχῇ ὁ κομματάρχης δήμαρχος, ὅστις πλὴν τῶν ὀξιώσεων τῆς ἀρχῆς εἶναι ἡναγκασμένος νὰ ἀκροάσθῃ καὶ τὰς ἀξιώσεις τοῦ κόμματος, αἵτινες συνδέονται πρὸς τὰ ἀτομικά του συμφέροντα καὶ αἵτινες δὲν εὐρίσκονται πάντοτε ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰ δημοτικά συμφέροντα. Ὅτι τοιαύτη ἐστὶν ἡ θέσις τοῦ τοιοῦτου δημάρχου δὲν εἶναι γρῆα νὰ ἀποδεικνυμέν διὰ θεωρητικῶν μόνον ἀρχῶν αὐτῇ ἀποδεικνύεται καὶ ὑπὸ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος χρόνου καὶ τῆς καθ' ἑκάστην. Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ δημοτικῇ ἀρχῇ ἐπανειλημμένως μέχρι τοῦδε ἀνῆλθον ἄνδρες ἀξίοιμοι, εἰς

οὐς δὲν δύναται τις εὐλόγως νὰ ἀρνηθῆ ὅτι ἀγαθὰς προθέσεις οὐτε πολλὴν διάθεσιν ὅπως ἐξυπηρετήσωσι τὸν τόπον, καὶ οἱ ὅποιοι ἐντούτοις ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἀπέτυχον ἅπαντες εἰς τὰ καιρία, διαχειριζόμενοι τὴν Δημοτικὴν ἐξουσίαν, διότι ἅπαντες πλὴν τοῦ ἀξιώματος τοῦ Δημάρχου, εἶχον καὶ τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύωσι κόμματα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἰσχυρὰ κόμματα ἅτινα ἔχουσι ὑπερφίλους ἀξιώσεις μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν των καὶ ἅτινα ἔχουσι στρεβλωτάτας ἰδέας περὶ τῶν πρὸς τὰς αἰρετὰς ἐξουσίας σχέσεων των καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων των. Ἐπὶ παραδείγματι, τὸ κόμμα ἀξιοῖ νὰ χορηγήσῃ τὰ ἀστυνομικὰ ἐν γένει ὄργανα, ἐκ τῶν ἀχρηστοτέρων αὐτοῦ στοιχείων, αἱ δὲ ἀστυνομικὰ διατάξεις νὰ μὴ ἀφορῶσιν οὐδέποτε εἰς περιστολὴν τῶν ἀτασθαλιῶν τῶν θρασυτέρων μελῶν του. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας δύναται νὰ υπάρξῃ ποτὲ ἐν τῷ δήμῳ ὑποφερτὴ ἀστυνομία, καὶ ἀνευ αὐτῆς δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι δημοτικὴ τις ἀρχὴ ἐπέτυχεν ἢ ἐξετέλεσε τὸν προορισμὸν της; Ἐντούτοις εἰς τῶν νεομονοτέρων πρώην ἀστυνόμων ἔλεγεν ἡμῖν ὅτι «δὲν δύνομαι νὰ περῶ ἀπὸ τὴν μύτην τοῦ Δημάρχου ὁδηγῶν εἰς τὸ κρατητήριον ἀνθρώπους στενωπὸς συνδεδεμένους πρὸς τὸν κομματάρχην δήμαρχον καὶ πολλὰς προσενγκόντας αὐτῷ πολυωνύμους ὑπηρεσίας. Ἐννοῶ ὅτι τοῦτο τὸν καταβιάζει εἰς τὰ ὅμματα τῶν ὁπαδῶν του καὶ τὸν ζῆμιόν σπουδαίως εἰς τὴν τοπικὴν ἐπιρροὴν του, ὅτι δὲ οὐδαμῶς δύναται νὰ τ' ἀνεχθῆ.» Τὸ κόμμα ὅμοιόν ὅλας τὰς θέσεις τῆς δημοτικῆς ὑπαλληλίας ἀπὸ τοῦ Δημογραμματοῦς μέχρι ἐσχάτου ὀδοπιστάτου ὑπὲρ τῶν παιδῶν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ μεγάλα ταῦτα παιδιά τοῦ κόμματος δὲν παρέχουσι πολλὰς ἐγγυήσεις τιμίας διαχειρίσεως καὶ ἔχουσι κακίστας ἐξείς ἐντούτοις πρέπει νὰ προτιμηθῶσιν ἐν τῇ ἐπιλογῇ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἄλλων ἀτόμων τιμιωτέρων καὶ ἰκανωτέρων, διότι ἔχουσι δικαιώματα καὶ ὑπόσχονται ἐν τῷ μέλλοντι πολῦτιμον συνδρομὴν, εἴτε διὰ τῆς ψήφου των, εἴτε καὶ δι' ἄλλων ὑπηρεσιῶν. Τὸ κόμμα νομίζει ὅτι δικαιούται νὰ συμμετέξῃ ὑπὸ παντοίας μορφῆς τῶν εὐεργετημάτων τοῦ Δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ, ν' ἀποφύγῃ πολλὰς ἐννόμους ὑποχρεώσεις, νὰ καρπωθῆ παράνομα ὄφελος, νὰ βροσκή π. χ. τὰ κτήνη του εἰς τὰ κτήματα τῶν συνδημοτῶν του, νὰ πωλῆ τὸ κρέας ὅσον θέλει, νὰ μὴ πληρῶνῃ τὰ πρὸς τὸν Δήμον χρέη του κ. τ. λ. Ποία ἔσεται ὑπὸ τοιοῦτον σύστημα ἡ δημοτικὴ διοίκησις, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπώμεν ἡμεῖς, οὐδὲ ἐὰν τοιαύτη οὕσα εἶναι δυνατόν νὰ ἰκανοποιῆ τοὺς πόθους τῶν τιμίων πολιτῶν.

Ἴδου ἐπὶ ποίων λόγων στηρίζεται ἡ ἀνεξάρτητος τάξις τῶν πολιτῶν τὴν κατὰ τῆς κομματικῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἀντιπάθειν της, φρονούμεν δὲ ὅτι οὗτοι εἶπιν ἀρκούντως εὐλογοὶ ἵνα δικαιολογήσωσι τὸ φρόνημα αὐτῆς. Οἱ ἀνεξάρτητοι ἐκ τῶν κομμάτων πολιτῶν δὲν ἐμπνέονται τὰς ἰδέας αὐτῶν, περὶ τῶν δημοτικῶν, ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ ἢ προσωπικοῦ πάθους κατὰ τῶν λεγομένων κομματάρχων, οὐς ἅπαντας θεωροῦσιν ἄνδρας ἀξιοτίμους, ἀλλ' ἐκ μόνης τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἰδῶσι τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἀπηλλαγμένην τῶν ἀσχημιῶν ἐκείνων αἰτίνας κατέστησαν

τὸν θεσμὸν τοῦτον παρ' ἡμῖν ἀχρηστον τελείως, ἂν μὴ καὶ ἐπιβλαβή.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἡ ἡμετέρα πόλις ἤγεν ἀληθῆ ἑορτὴν πανηγυρίζουσα τὴν ἐν μέσῳ αὐτῆς παρουσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς σεπτῆς Βασιλίσσης, τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ τῆς χαριτοβότου βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας. Κρίνων τις ἐκ τῆς δεξιῶσεως ἡς ἔτυχε παρ' ἡμῖν ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια, περὶ τῆς θέσεως ἣν κατέχει εἰς τὴν γενικὴν συνείδησιν ὁ θεσμὸς τῆς Βασιλείας, θὰ εἶπη βεβαίως ὅτι ὁ θεσμὸς οὗτος δὲν εἶναι παρεῖσακος εἰς τὸ ἡμέτερον πολίτευμα ἀλλ' ἀποτελεῖ οὐσίωδη καὶ ἀναπόφευκτον ὄρον τῆς υπάρξεώς του· κρίνων δὲ τις ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐκδηλωθέντων αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ἐπ' αἰσίοις ἀνάσσουσαν οἰκογένειαν, δύναται νὰ εἶπη ἀσφαλῶς ὅτι αὕτη βαθυτάτας ἔρριψε ῥίζας εἰς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ ὅτι μ' ὅλον ὅτι δὲν συνδέεται πρὸς τὸν τόπον δι' ἱστορικῶν λόγων καὶ ἐκ παλαιοῦ, θεωρεῖται ἀναβλάστημα τῶν ἀρχαίων ἡμῶν βασιλέων καὶ κληρονόμος τῶν παραδόσεών των. Τόσον ἡ ἐνταῦθα δεξιῶσις τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ὑπῆρξεν ἐγκάρδιος καὶ πάνδημος, καὶ τοιαῦτα ἐξεδηλώθησαν πρὸς αὐτὴν αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἀφοσίσεως, ὥστε ἐξ αὐτῶν ν' ἀντῴμεν ἅπαντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς Βασιλείας ἀποτελεῖ τὸν ἀρχογονιαῖον λίθον τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν οἰκοδομήματος.

— Ἡ ἡμετέρα πόλις οὐδέποτε ἄλλοτε ἐφιλοτιμήθη νὰ δευχθῆ περικαλεστέρα καὶ φιλοφρονεστέρα ὅσον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας. Ἡ ἐξαίρετος πρόνοια τῆς ἡμετέρας δημοτικῆς ἀρχῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ ἰδιωτικὴ φιλοκαλία ἀφ' ἑτέρου προσέδωσαν τῇ πόλει περικαλῆ καὶ εορτάσιμον ὄψιν. Οὐδὲν παρελείφθη καὶ ἐκ μέρους τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν ὅπως ἡ ἡμετέρα πόλις παρασταθῆ πανηγυρίζουσα τὴν ἐν μέσῳ αὐτῆς παρουσίαν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας μετὰ τῆς προσηκούσης μεγαλοπρεπείας καὶ κομψότητος καὶ ἐκδηλοῦσα αἰσθήματα ὑψίστου σεβασμοῦ πρὸς αὐτήν. Διὰ προχείρου ἐπισκευῆς καὶ ἐκτάκτου καθαρισμοῦ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐξοχῆς ἡ πόλις μετέβαλεν ὄψιν, διὰ τῆς φιλοκαλῶν δὲ διακοσμῆσεως τῶν πλατειῶν, τῶν ὁδῶν, τῆς προκουμαίας, τῶν δημοτικῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν οἰκῶν ἐγένετο περικαλῆς εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Οὗτω δὲ κεκοσμημένη καὶ φαιδρὰ ὑπεδέξατο ἡ ἡμετέρα πόλις περὶ τὴν 11ην ὥραν τῆς πρωῆς τῆς Πέμπτης τὴν Βασιλικὴν οἰκογένειαν ἐν μέσῳ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς συγκινήσεως τῶν κατοίκων ἅτινα ἀπετέλουν τὸ ὠραιότερον ἐγκαλλώπισμα τῆς ἑορτῆς ταύτης.

— Πλεῖστον ἐφέλιξε τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ ἡ λαμπρὰ διακόσμησις τῆς πλατείας «Γεωργίου» ὀφειλομένη εἰς τὴν ἐξειδικασμένην φιλοκαλίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀεριοφωτος κ. Ἡρ. Τζούκολη, ἡ ἐπὶ τῆς προκουμαίας μεγαλοπρεπῆς καὶ κομψοτάτης σκιάς, ἔργον γαλλικῆς φιλοκαλίας, ὀφειλόμενον εἰς τὸν γάλλον μηχανικὸν κ. Δίστριαν καὶ ὁ δημοτικὸς διάκοσμος τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν δι' ὃν πολὺ ἐμόχθησαν ὁ νομομηχανικὸς κ. Π. Ζαφειρίου.

— Ἡ δημοτικὴ καὶ ἰδιωτικὴ φωταψία ὑπῆρξε πλουσία εἰς κομψὰς ἐπινοίας καὶ πλεῖστα ὅσα καταστήματα καὶ οἰκῆματα ἐπεδείξαντο ἐκτακτὸν καὶ καλλιτεχνικὴν διὰ φωτισμοῦ διακόσμησιν. Καλλιτεχνικὸς ὄντως ὑπῆρξεν ὁ δι' ἀερίου ἐκτακτος φωτισμὸς τῆς πλατείας «Γεωργίου», ὅστις ἐπεσπάσατο ὑπὲρ τοῦ σχεδιάσαντος καὶ ἐτελέσαντος αὐτὸν κ. Τζούκολη τοὺς δικαίους ἐπαίλους τοῦ καλαισθητοῦ κοινοῦ.

— Οὐδὲν ἥττον λαμπρὸς ὑπῆρξε ὁ διάκοσμος

τῆς προκουμαίας καὶ αἰμασιᾶς, ὀφειλόμενος εἰς τὴν φιλότιμον μέριμναν τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπείας, μ' ὅλον ὅτι ἡ δυσμένεια τοῦ καιροῦ τῆς προηγουμένης τῆς ἐλεύσεως τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας νυκτός, μέγα μέρος τῶν τετελεσμένων ἔργων οὐσιωδῶς παρέβλαψε.

— Τὰ πρὸς τιμὴν καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ἀναφλεγθέντα πυροτεχνήματα κατὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ὑψηλῶν ἀλωνίων ἐπηνέθησαν παρ' ὅλων καὶ ἤρσαν διὰ τὴν ἐντέλειαν αὐτῶν, τοὺς ἀμέμπτους συνδυασμοὺς τῶν χρωμάτων καὶ τὴν λεπτότητα τῆς ἐν γένει καλαισθησίας ἣτις ἐπεκράτησε κατὰ τὴν ἐκτέλεσίν των.

— Ἰδιαιτέρας μνείας διὰ τὸ πρωτοφανὲς αὐτῆς ἐνταῦθα καὶ τὴν ἄκραν ἐπιτυχίαν, ἐγένετο ἀξία ἡ παρὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ συλλόγου Πατρῶν «Ἐρμῆς» ὀργανωθεῖσα λαμπαδηφορία κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς, εἰς ἣν συνέπραξαν προθύμως καὶ τὰ πλεῖστον παρ' ἡμῖν σωματεία. Οἱ ἰδόντες τὸ μαγικὸν θέαμα τῆς λαμπαδηφορίας ταύτης ἀφ' ὕψηλου θὰ διατηρήσωσιν ἐπὶ μακρὸν τὴν μνήμην αὐτῆς. Ἡ τοῦ Ἐμπορικοῦ συλλόγου Πατρῶν «Ἐρμῆς» ἐπιτροπεία ἐπὶ τῆς λαμπαδηφορίας ταύτης, ἐργασθεῖσα μετὰ φιλοτίμου ζήσεως καὶ οὐδενὸς φειθεῖσα κόπου πρὸς ἐπιτυχίαν της, συνετέλεσεν τὸ ὠραιότερον τῆς πανηγύρεως κόσμημα καὶ ἀντεπεκρίθη εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν φιλοκαλίαν τοῦ Συλλόγου.

— Δὲν ἐπιχειροῦμεν τὴν ἀναγραφὴν καὶ περιγραφὴν πάντων τῶν συνετελεσθέντων ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ ἐν μέσῳ ἡμῶν διατριβῇ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ἐν λεπτομερείᾳ, τὸ μὲν, διότι οἱ μὲν ἡμέτεροι συμπολίται ἐγένοντο αὐτόπται τῶν πάντων καὶ ἐν πᾶσι συνέπραξαν, τὸ δὲ, διότι οἱ ἐκτὸς ἡμῶν ἐγκαίρως ἐνωτίσθησαν τῶν γενομένων δι' ὠραίων καὶ ἐκφραστικῶν τηλεγραφικῶν ἀλληλογραφῶν τοῦ φίλου Συντάκτου τῆς «Ἀκροπόλεως», ὅστις διαμένων ἐνταῦθα ἐφ' ὅσας ἡμέρας καὶ ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἐγκαίρως μετέδωκε τὰ γενόμενα εἰς τοὺς πολυπληθεῖς τοῦ φύλλου του ἀναγνώστας, προλαβὼν καὶ ἐν τούτῳ τὴν ἐγγύριον ἐφημεριογραφίαν.

— Τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας κατέστησεν εὐάρεστον, πλὴν τοῦ διακόσμου τῆς πόλεως καὶ τοῦ ὠραίου θεάματος τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ ἡ λαμπρὰ κατοικία ἐν ἣ κατέλυσε, ἣτις διακοσμηθεῖσα πολυτελῶς ἀπέβη ἀληθὲς βασιλικὸν ἐνδιαίτημα. Ἡ πρὸς παρασκευὴν τοῦ βασιλικοῦ τούτου ἐνδιαίτηματος ἐργασθεῖσα ἐπιτροπεία εἰδείξεν ὅτι οὐ μόνον κέκτηται ἐν ταῖς ἐσχάταις αὐτῆς λεπτομερείαις τὴν ἐπιστήμην τῆς εὐμαρείας, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐργάσθη εὐσυνειδήτως, οὐδενὸς φειθεῖσα κόπου, βδχαρίστων μανθάνομεν ὅτι τὴν καλαισθησίαν καὶ φιλότιμον ἐργασίαν τῆς ἐπιτροπείας ταύτης ἀντήμευσεν ἡ βασιλικὴ εὐαρέσκεια ἐπανειλημμένως ἐκφρασθεῖσα.

— Θὰ ἐγράφαμεν καὶ δύο λέξεις περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου διορισθεῖσης ἐπιτροπείας ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐργασίας αὐτῆς, εἰς ἣν ὀφείλεται ἐν μέρει ἡ ἐπιτυχία τῶν τετραήμερων πανηγύρεων, ἐὰν δὲν ἐφοβούμεθα μὴ ταραξώμεν τὸν χόλον ἐνίων παρ' ἡμῖν εὐερεθίστων, καὶ ἀναξέσωμεν τὰς αἰμασοῦσας αὐτῶν πληγὰς. Δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ παραλείψωμεν ὅτι ἡ ἐργασία τῆς ἐπιτροπείας ταύτης, ἐὰν δὲν ἔτυχεν ὅλης τῆς ἐκτιμῆσεως τῶν ἡμετέρων δημοτικῶν, ἔτυχε τῆς ὑψηλῆς ἐκτιμῆσεως τοῦ Βασιλέως, ὅστις εἰδείξεν αὐτὴν δι' εὐμενείας ἐξαιρέτου· διότι καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς παρ' αὐτῶν τὴν ἐπιτροπείαν ταύτην, εὐμενῶς δὲ καὶ οἰκίωτατα εἰδέξατο αὐτὴν καὶ γεῦμα τῇ παρέθετο, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποῦ καὶ πάλιν ἅπασα ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἐξεδήλωσε πολυτρόπως τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς εὐαρέσκειαν, ἐπὶ τῇ ἐργασίᾳ τῆς ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς τῆς ἐπιτροπείας.

— Ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν της εἰδέξατο παρ' αὐτῆς τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως, τὰς δημοτικὰς, τὰς διοικητικὰς, καὶ τὰς

στρατιωτικάς, κας διαφόρους επιτροπείας, πολλά προεδρεία συλλόγων και σωματείων, τους παρ' ημίν προξένους, τόν ανώτερον κληρον, πολλούς ιδιώτας και πλείστας όσας κυρίας και δεσποινίδας, πάντες δ' οι παρουσιασθέντες απήρχοντο καταμαγευμένοι εκ της φιλόφρονος ακροάσεως ης ετύγχανον παρ' αυτής, απεκόμιζον δ' άριστα έντυπώσι εκ της του βασιλέως ευγενείας, της άγγελικής αγαθότητος της βασιλίσσης, εκ της έμβριθείας του Διαδόχου και των θεληγέτρων της βασιλόπαυδος Αλεξάνδρας.

— Οί βασιλείς επεσκέψαντο κατά την ένταυθα διαμονήν των τά διάφορα φιλανθρωπικά καταστήματα, τά παρθεναγωγεία, τινάς των ναών, των βιομηχανικών καταστημάτων και μετ' ένδιαφέροντος και προσοχής διεπυθάνοντο τά κατ' αυτά, πανταχού δ' ή παρουσία των έχαιρετάτο ένθουσιώδως υπό τήν πλήθος, όπερ πολυτρόπως εξέδηλου την ευφροσύνην του ότι είχαν έν μέσφ αυτού, μετά είκοσιν έτη, την βασιλικήν οικογένειαν. Ίδιαιτέρην συγκίνησιν παρήγαγε πανταχού ή παρουσία και ή θέα του Διαδόχου Κωνσταντίνου, εις τό πρόσωπον του όποίου έβλεπεν ο λαός την πραγματικοποίησιν προαιωνίων πόθων του γένους.

— Είς την συγκίνησιν ταύτην του πλήθους ώφειλεται τό ότι άμα τή αποβίβάσει της Βασιλικής οικογενείας δέν έξερράγη όλος ο ένθουσιασμός του παρισταμένου λαού, όπερ εκ πρώτης όψεως ίδύνατο να εκληφθ ή ψυχρότης περί την υποδοχήν αλλά μετά μικρόν της πρώτης συγκινήσεως παρελθούσης, τό πλήθος έγένητο ένθουσιώδως μετ' αγαπης υπεδέχτο και ήκολούθει παντού την βασιλικήν οικογένειαν καθ' όλας τας ημέρας της ένταυθα διαμονής της.

— Τόσον ο βασιλεύς όσον και ή Βασιλίσα ούδεμίαν άφισαν ευκαιρίαν όπως εκδηλώσωσιν την άκραν αυτών ευχαριστησιν την έμποιγηθείσαν αυτοίς εκ της έγκαρδίως και ευγενούς δεξιώσεως ης ετύχον παρ' ημίν, επανειλημμένως δ' έξέφρασαν τόν θαυμασμόν των επί τη πραγματοποιηθείση προόδφ έν τφ τόπω, άφ' ης είχαν επισκευθεί αυτόν πρό είκοσαετίας, και έδωσαν την υπόσχεσιν ότι εις τό μέλλον συχνότερον θα παρέχωσιν ημίν την τιμήν της επισκέψεως των.

— Επί τή ευκαιρία της ένταυθα διαμονής του ο βασιλεύς έγνώρισε πλείστας όσας λεπτομερίας αναγομένας εις σπουδαιότατα τοπικά ζητήματα, έξ ανακοινώσεων γενομένων αυτώ εκ πλείστων όσων συμπολιτών μας παρουσιασθέντων και σχόντων την τιμήν να συνδιαλεχθώσιν πρός αυτόν. Ίδιαιτέρας μνείας κρίνομεν άξίαν την προς τόν βασιλέα προσφώνησιν του κ. Προέδρου του δημοτ. Συμβουλίου κ. Γ. Διαμαντοπούλου ήν κατέθετο έγγραφον εις τό άνακτορικόν γραφείον.

— Υπό τοιαύτην εποψιν ή ένταυθα επίσκεψις του βασιλέως δέν δύναται να θεωρηθ ή περιττή, ούδ' άξία να κινήσιν τας μεμψιμοιρίας των άγαν λεπτολογούντων και των άνοικονομητών. Ήπειδή δέ και εις την περίστασιν ταύτην δέν έλλειψαν οι μεμψιμοιρήσαντες επί ταις γενομέναις δαπάναις και οι σκανδαλισθέντες επί τη προθυμοποίησει του τόπου εις εκδήλωσιν των προς την βασιλείαν αισθημάτων του, ίσως δέν θεωρηθ ή περιττόν ν' αναπτυχθ ή τό ζήτημα τουτο κατηγορηματικώτερον, και ίσως την άναλυσιν ταύτην επιχειρήσωμεν ημείς εις τό επόμενον φύλλον.

— Εν γένει ή ένταυθα δεξίωσις της Βασιλικής οικογενείας έγένητο μοναδική, αι δ' αι επί ταύτη έορταί θα σημειωθώσι βαθύτατα εις την μνήμην των συγχρόνων και θα αποτελέσωσιν έμφανές μαρτύριον των φιλοβασιλικών αισθημάτων άφ' ών έμπορούνται οι ήμέτεροι συμπολίται. Είθε τά αισθήματα άτινα ο λαός της πόλεως ημών επεδείξατο, προς την βασιλείαν, επί τή ευκαιρία ταύτη, αποτελέσωσι νέαν και πρόσθετον υποχρέωσιν δι' αυτήν όπως δύκνεται άξία των συμπαθειών ών άπολαύει και προσε

θέσωσιν εις τους υπέρχοντα νέους δεσμούς αγάπης μεταξύ βασιλείας και λαού.

— Άξιον παρατηρήσεως και ιδιαιτέρας σημειώσεως είναι και τουτο, ότι μ' όλον ότι δλόκληρός ο πληθυσμός της πόλεως ήτο διαρκώς κεχυμένος εις τας όδους της πόλεως ημέρας και πρό πάντων νυκτός, ή δέ συγκέντρωσις του πλήθους εις ώρισμένα σημεία απέβαινε πολλάκις υπέρμετρος, ούδέν έντούτοις άπευκταίον ή δυσάρεστον έλαβε χώραν, ούδ' έγένητο τι ίκανόν να διαταράξη την κοινήν ευφροσύνην. Ο λαός της πόλεως μας δλόκληρος, ως μία οικογένεια, μετείχε των κοινών διασκεδάσεων, επανηγύριζε δε έν άκρα τάξει και άδελφότητι τό αίσιον γεγονός της ένταυθα διατριβής της βασιλικής οικογενείας.

— Δέν έλλειψαν έντούτοις εκ της θελακτικής φαύτης εικόνας ης έγενομέθα θεαται και τά σκιερά αυτης μέρη, αλλά ταυτα δέν συνετέλεσαν ή εις την λαμπροτέραν και άρμονικώτεραν αυτης εμφάνειαν. Δυστυχώς τά σκιερά ταυτα μέρη επεχρώσθησαν παρ' αυτών εκείνων οτινες εκ καθήκοντος τοίς επεβήλλετο να συντελέσωσιν εις την έντελεστέρην διεξαγωγήν των τελετών της δεξιώσεως της Βασιλικής οικογενείας. Η διοικητική άρχή έν τή έαυτης άφιλοκαλία, διά να μη είπωμεν άγροικία, παρενόβαλεν πλείστα όσα προσκόμματα εις την φιλόκαλον μερίμνα της ήμετέρας δημοτικής άρχής, ή μάλλον του άξιοτίμου δημάρχου ημών, διότι ο κ. δήμαρχος συνεκέντρωσεν εις έαυτόν πάσαν την επί του προκειμένου ένέργειαν, ένόμισε δε ότι ευρέ την ευκαιρίαν να εκθέσθ τόν κ. δήμαρχον εις άποτυχίαν, ήτις και αν επήρχετο θα εξέθετο αυτήν την άξιοσπρέπειαν και την φιλοκαλίαν του τόπου. Ευχάριστος έν τούτοις δυνάμεθα να βεβαιώσωμεν ότι χάρις εις την λελογισμένην ένέργειαν του κ. δημάρχου, την ύπομονήν και την έπομονήν του, πάντα τά κατ' αυτου και της εργασίας του παρεμβληθέντα έμπόδια, έγέγοντο τόσαι παγίδες διά τους αντιπράττοντας και τόσαι άφορμαί κατακρίσεως δι' αυτούς.

— Ίδιαιτέραν αίσθησιν ένεποίησεν ένταυθα ή έπιμονή του κ. Νομάρχου του να μη αναγνωρισθ τας παρ' του κ. Νομάρχου διορισθείσας επιτροπείας εκ δεσποινών και δεσποινίδων όπως δεξιοθώσιν επί της αποδόθρας και της κλίμακος του βασιλικού καταλύματος την βασιλίσαν και την βασιλόπαυδα Αλεξάνδραν, ή σκαιότης μετ' ης απέκρουσε τόν διορισμόν τουτον και ή έπιμονή αυτου του να μη δώσθ θέσιν τινά εις τας επιτροπείας ταυτας εις τό έπίσημον πρόγραμμα της υποδοχής όπερ εξέδοτο. Το ύπουργείον έν τούτοις εις δ άνηγέθη ή άμφισβήτησις διέταξε τόν κ. Νομάρχην να μη αντιπράττη εις τας αποφάσεις του κ. Δημάρχου και ούτω αι άνω επιτροπείαι παρεστήθησαν κατά την αποβίβασιν της βασιλικής οικογενείας και απέτελεσαν τό ωραιότερον έγκαλλώπισμα της υποδεξίσεως και πολλήν ευχαριστησιν εις τους σεπτούς ημών επισκέπτας.

— Ίδιαιτέρας φιλοφροσύνης ήξιώθησαν ένταυθα παρ' της βασιλικής οικογενείας ο κ. Δήμαρχος και ή οικογένεια αυτου, όμοίως και οι οικοδεσπόται του βασιλικού καταλύματος κ. κ. Δ. Φραγκόπουλος και Κ. Λάππας μετά των άξιοτίμων κυριών των* και δικαίως, διότι εκείνος ούδέν παρέλειπεν προς την λαμπροτέραν διεξαγωγήν των επί τή υποδεξίωσει τελετών, ούτοι δέ φιλοτίμως προσήνεγκον τας λαμπράς κατοικίας των μετά των έν αυταις πολυτελών επίπλων προς άνετοτέραν διαμονήν της βασιλικής οικογενείας και ούδένος έφείσθησαν μόχθου όπως καταστήσωσι τά οικήματα εκείνα άντάξια των δι' ους προωρίσθησαν.

— Δέν πρέπει να κλεισωμεν τας περι της ένταυθα διαμονής της βασιλικής οικογενείας σημειώσεις ημών ταυτας χωρίς να έξάρωμεν την επί τη περιστάσει ταύτη κατά πάντα άμεμπτόν και φι

λότιμον έργασίαν του ήμετέρου κ. Δημάρχου, ήτις επισπάσατο τους επαίνους και την εκτίμησιν πάντων. Πρέπει να δηλογηώσιν και αι μάλλον δυσμενώς προς αυτόν διακείμενοι ότι εις τας σκέψεις και την ένέργειαν του κ. Δημάρχου μία προήδρευσεν επί του προκειμένου ιδέα, πως δηλ. ο τόπος να παρασταθ ή εύπρόσωπος κατά την περίστασιν ταύτην και τίνι τρόπω ν' άπονεμηθ προς την βασιλικήν οικογένειαν τας αναλόγους προς τό άξίωμα του δήμου αν αντιπροσωπεύει τιμάς. Ούδεμίαν ένεφυλοχώρησεν έν αυτώ κομματική ή έγωιστική ιδέα και τας διαφόρους επιτροπείας κατήρτισε άμέτοχος πατριαστικού πνεύματος και εκάστφ άπένευσε την προσήκουσαν θέσιν, και μετά καρτερίας υπέστη τας επιθέσεις της διοικητικής άρχής και τας βραδιουργίας των αντιπάλων του, και έδυνήθη δι' άτρότων κόπων να διατηρήσθ την κατά την υποδεξίωσιν άρμόζουσαν αυτώ θέσιν, μ' όλον ήτις και διά του προγράμματος και διά πολλών άλλων μέσων, ούχι άμέμπτων, έξητήθη ή ταπεινώσις του. Δι' όλα ταυτα συγχαίρομεθα τόν ήμέτερον κ. Δήμαρχον και διαβεβαιώωμεν αυτόν ότι διά της τοιαύτης πολιτείας του, τόσον άρμοζούσης εις τίμιον, καλοανατετραμένον άνδρα, προσεκτίσατο πολλάς συμπαθείας και εκ μέρους πολλών έξ εκείνων οτινες δέν επιδοκιμάζουσιν έν πάσι την δημοτικήν αυτου διοίκησιν, όπερ πρέπει να ήναι δι' αυτόν ή μεγίστη ίκανοποίησις.

— Αί επί τή ένταυθα διατριβή της Βασιλικής Οικογενείας έορταί έληξαν δι' ωραιάς λεμβοδρομίας καταφώτου, και μετά μουσικής διενεργηθείσης κατά την έσπεραν της Κυριακής, καθ' ήν στιγμήν οι Βασιλείς παρέμενον εισέτι έν τφ λιμένι και πρό της Αμφιτρίτης, από της καλής νεολαίας της πόλεως. Το θέαμα της λεμβοδρομίας ταυτης υπήρξεν έντως μαγικόν και εκ της πόλεως και εκ της Αμφιτρίτης θεώμενον, μ' όλον ότι δε διοργανώθη εκ του προχείρου έπέτυχε λίαν και ένεποίησεν ευάρεστον την έξ αυτης ίστάτην έντύπωσιν της Βασιλικής Οικογενείας, ήτις έχαιρετά εκ του καταστρώματος τους έν ταις λέμβοις.

— Οι διαδηλωταί άμα έξελθόντες των λέμβων έκρινον δικαίον να προσέλθωσιν έν σώματι και με τους φανούς εις χείρας εις την οικίαν του κ. Δημάρχου και να εκφράσωσι, δι' ενός έξ αυτών, τας ευχαριστίας των, έφ' οις έμόχθησε και εργάσθη ο κ. Δήμαρχος εις έπιτυχίαν της άρίστης δεξιώσεως της Βασιλικής Οικογενείας, Η ίκανοποίησις αυτη όφειλεται τφ κ. Πατριώ και κάλλιστα έπραξαν οι νοήμονες και κάλλιστοι νέοι να την άπονεύωσιν αυτώ.

— Ήπειδή έγένητο άπόπειραι τινές προς οικειοποίησιν της πρωτοβουλίας και διεξαγωγής τόσον της λαμπροδρομίας της Παρασκευής, όσον και της λεμβοδρομίας της Κυριακής, γνωρίζομεν τοίς ήμετέροις αναγνώσταις ότι ή μόν πρώτη διενεργήθη τή πρωτοβουλία και χορηγία του έμπορικού συλλόγου «Βρμής» τή προθύμω συμπράξει και των άλλων σωματείων της πόλεως, ή δε δευτέρα έγένητο αποκλειστικώς εκ της καλής νεολαίας της πόλεως και εκ στιγμιαίας αγαθής έμπνεύσεως αυτης. Πάντα τά λοιπά πρόσωπα τά αναμιχθέντα, άνεμίχθησαν προς άλλους σκοπούς.

— Εκ της πόλεως ημών ή Α. Μ. ο Βασιλεύς υπέγραψε τό διάταγμα του προσδιορισμού της ήμέρας των δημοτικών εκλογών, ήτις ώρίσθη ή 5 προσεχούς μηνός Ιουλίου.

— Πρός γνώσιν των ένδιαφερομένων και έρωτώντων ανακινώωμεν ότι ο συντάκτης του «Φορολογουμένου» κύριος Κωνσταντίνος Φιλόπουλος θα προβάλλη την ιδίαν υποψηφιότητα κατά τας προσεχείς δημοτικάς εκλογάς, ως εκπροσωπούσαν την ιδέαν της χειραφετήσεως του δήμου από των πολιτικών κομμάτων και φατριών, ήτις πολλούς έχει παρ' ημίν τους όπαδοούς.

— Δέν είναι τό παράπαν άληθές τό υπό του «Αίθωνος» και της «Νέας Εφημερίδας» αναγραφέν ότι δ' ήσαν ο συντάκτης του «Φορολογουμένου» υπέβαλεν ύπόμνημα τφ Βασιλεί κατά την ένταυθα

διαμογήν του, δι' οὗ διατυπώνται τὰ πράγματα τῶν κατοίκων τῶν μισθῶν ὧν προτείνεται ἡ ἐκχώρησις τῷ Διαδόχῳ εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν. Ὁ Συντάκτης τοῦ αφορολογουμένου οὐδὲν ὑπόμνημα ὑπέβαλε τῷ Βασιλεῖ.

— Ὁ Ἱεροκλήρξ κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος δυνάμει τῆς προσεχῆ Κυριακῆν εἰς τὸν ναὸν τῆς Παντανάσσης

Περὶ Μονῶν.

Πρὸ πολλοῦ καὶ Κυβερνήσεις καὶ ἰδιῶται καὶ βουλευταὶ καὶ ἐπίσημοι ἄνδρες ἀνήκοντες εἰς τὴν Πολιτείαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ποιούμενοι λόγον περὶ Μονῶν, ἀπεφάνησαν μετὰ πολλῆς ἐλαφρότητος, ὅτι ἡ ἐναποληφθεῖσα αὕτη περιουσία αὐτῶν νὰ δημευθῆ, ἀφοῦ διαλυθῶσιν αἱ ἱερὰ Μοναί, καὶ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ κατωτέρου κλήρου καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους. Ὅπως οἱ κατὰ τὸ 1833 ἐπὶ τῆς Ἀντιβασιλείας, οἱ τότε Ἕλληες φαρισσαῖοι ἐκόπτοντο φρενιτιῶντες διὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἔθνους, μᾶλλον δὲ διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἰδίων θαλαντῶν, διότι, ἐκ τῶν τετρακοσίων διαλυθειῶν Μονῶν, δι' ὧν ὑπελογίσθησαν ὡς εἰσπρακτέα ὑπὲρ τὰ 400,000 (Ἔ) δραχ. οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἐχρησίμευσεν εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ἅπαντα καταναλώθησαν, ἀλλὰ μὲν εἰς τοὺς φίλους τῆς ἀντιβασιλικῆς μερίδος, καὶ ἄλλα εἰς τὴν ἀρπαγὴν καὶ λεηλασίαν τοῦ τότε ἰσχύοντος τῆς χώρας ἐκεῖνης, οὕτω καὶ σήμερον οἱ νέοι φαρισσαῖοι Ἕλληες, ἀφοῦ κατέφαγον πανταχόθεν τὸ δημόσιον βυθίσαντες αὐτὸ εἰς τὴν χρεωκοπίαν καὶ τὴν δυστυχίαν, τολμῶσι νὰ θέσωσι βέβηλον χεῖρα καὶ ἐπιτῆς ἱερᾶς περιουσίας τῶν ἱερῶν Μονῶν, ἢ οἱ αὐτοὶ ἠλάττωσαν ἐπὶ πολλῷ, ὡς δεῖναι ἀρπαιεῖς ἐπιπεσόντες κατ' αὐτῆς. Καὶ οὕτοι οἱ νέοι φαρισσαῖοι σκέπτονται διὰ τὴν δὴθεν ἐκπαίδευσιν τοῦ κατωτέρου κλήρου, ἀφοῦ πρότερον ἀνέκαθεν κατέστησαν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀχρηστον καὶ σσηπὸς, διαφθειραντες καὶ αὐτὸν τὸν ἀνώτατον, λεγόμενον κλῆρον, καὶ ὡς ἀχρηστον ἄλλας ἐρριψαν εἰς τὰς ὁδοὺς πρὸς καταπάτησιν χλευῆν καὶ εἰρωνίαν.

Ἐκ τούτων, δυστυχῶς, παρατηρεῖται ὅτι, ἀλλοίμονον εἰς τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, ὅπου ἐπικρατεῖ φαρισσαϊσμός, εἶναι ἀδύνατον τὸ ἔθνος ἐκεῖνο νὰ ζήσῃ ἐπὶ πολὺ, διότι οἱ ἀποτελοῦντες τὸν φαρισσαϊσμόν εἰσὶν ἀπαταιῶνες, λαοπλάνοι ἀγύρται, ἰδιοτελεῖς, τάρποι, κεκοικαμένοι, ἐθνοφθόροι καὶ τὰ μισασματικὰ μολίσματα τοῦ ἔθνους. Οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι πατριῶται, ἢ μᾶλλον ἀπάτριδες ἀγνοοῦντες ἐντελῶς τὸν σκοπὸν τῶν ἱερῶν Μονῶν καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένον ἀδιάρρηκτος ἑλλητισμὸν, ἀσφαίνονται ὡς ἀπὸ τρίποδος τὴν διήλυσιν καὶ τὴν δήμευσιν τῆς περιουσίας αὐτῶν δι' ἰδίους ὡς ἐφημεν, ἰδιοτελεῖς σκοποῦς αὐτῶν. Δυστυχῶς εἰς τὴν ὀλίγηρον ταύτην ἐθνικὴν συμφορὰν συγκαταλέγονται καὶ κυβερνήσεις καὶ ἀρχιερεῖς ἀποπαινώμενοι δι' ὑπόμνημάτων πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν βουλήν, ὡς ἄλλοι Κρόνοι κατεσθίοντες τὰ ἴδια ἐαυτῶν τέκνα. Εἰς τοιαύτην ἰδιόζουσαν περιστασίαν, φρονούμεν, ὅτι ἕκαστος πιστὸς Ἕλλην ὀφείλει νὰ ὑπερασπισθῆ ἀπέναντι τῶν νέων τούτων φαρισσαίων τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν τῶν Μονῶν καὶ νὰ ὑποδείξῃ συγχρόνως τὴν ἐν αὐταῖς ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων, ἵνα, ἀφ' ἐνὸς μὲν αὐταὶ νὰ διαλάμπωσιν ὡς ἀληθεῖς πνευματικοὶ φάροι καὶ ἀκροπόλεις ἐπὶ τῶν πόλεων καὶ χωρίων, καὶ ἀναθάλλωσιν ὡς λεῖμῶνες τερπνοὶ καὶ εὐχαρεῖς καὶ ἐστὶναι καρπόφοροι τῆς τε ἐκκλησίας καὶ πολιτείας.

Χωροῦντες δὲ ἐπὶ τούτῳ δὲν σκοποῦμεν νὰ ὑποδείξωμεν τῷ ἀναγνώστῃ, ὅπως αἱ ἱερὰ Μοναὶ ὠφέλησαν τὸ ἡμέτερον ἔθνος θρησκευτικῶς τε καὶ ἐθνικῶς, ὡς τοῖς πᾶσι γνωστὸν, ἀλλὰ τὴν ἐν τούτοις ἀναγκασιότατην διαρρυθμίσιν ἐπὶ τὸ κανονικώτερον καὶ τὸ τέλειον τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν.

Μὴ λησμονώμεν ὅμως, ὅτι τὴν παραμικρὰν μείωσιν ἢ βλάβην ἢ καταστροφὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπαρχουσῶν ἱερῶν Μονῶν, ἐξάπαντος θὰ συνεπιφέρῃ τὴν τελείαν τῶν ἐν Τουρκίᾳ δήμευσιν καὶ καταστροφὴν πολυπληθῶν ἱερῶν Μονῶν, δι' ὧν πολυλόγηθεν καὶ ἐν πολλοῖς ἀρῦεται τὴν ὠφέλειαν ὃ ἔξω ἑλλητισμός· μόνον κατὰ τὸν νομὸν τῆς Παλαιστίνης διατηροῦνται μετὰ τῶν κληροδοτημάτων τοῦ ἁγίου τάφου ἄνω τῶν 500 Ἑλληνικῶν σχολείων! Ἐκ τούτου, ἀεὶ φαντασθῆ ἕκαστος καθ' ὅλην τὴν Τουρκικὴν Αὐτοκρατορίαν ὅποσα συνεισφέρουσιν αἱ ἱερὰ Μοναὶ εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ ἑλληνισμοῦ. Καὶ κατὰ ταῦτα ἐάν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προβῆ εἰς τὴν μωρὰν ἀπόφασιν τινῶν φαρισσαίων κατὰ τῆς περιουσίας τῶν Μονῶν, ἀραγε ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις θὰ μείνῃ ἀδρανῆς, καὶ δὲν θὰ προβῆ ἀφεύκτως εἰς τὴν ἀρπαγὴν τούτων;

Τὸ καθ' ἡμᾶς, δὲ, ἵνα ἡ περιουσία τῶν Μονῶν χρησιμεύσῃ καὶ εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ ἐθνικοῦ κλήρου, καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν εὐκλείαν καὶ δόξαν αὐτῶν προτείνουμεν τὰ ἑξῆς δι' ὧν δίδομεν ἀφορμὴν τοῖς ἐνδιαφερομένοις πρὸς τελειοποίησιν καὶ ἐξакρίβωσιν τῶν ἀληθῶν καὶ ἐπωφελῶν μέτρων. α) Ἡ κυβέρνησις ἡμῶν μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου δεόν νὰ συντάξῃσιν καταστατικὸν περὶ τῶν Μονῶν, δι' οὗ νὰ κανονισθῆ ἐπὶ νέων ὅλων βάσεων ἢ ἐσωτερικῆς διοικήσεως αὐτῶν. Εἰς τὸ πρῶτον τοῦτο, φρονούμεν ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι Μοναὶ πρέπει νὰ συγκεντρωθῶσι κοινοδικῶς καθ' ὅλον τὸ κράτος εἰς 15 Μονάς. Καὶ ἡ μὲν ἐσωτερικὴ διοίκησις αὐτῶν νὰ ᾖ ὡς ὅλων ἀπηλλαγμένη τῆς πολιτικῆς διοικήσεως καὶ τὰ πάντα νὰ ἀλληλοδιοικῶνται, οὕτως εἰπεῖν, μεταξὺ ἀρχιερέων καὶ τῶν προσετώτων τῶν ἱερῶν μονῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, φρονούμεν, ὅτι αἵρεται πλέον ἡ πλεονεξία καὶ ἡ διαμάχη τῶν μοναχῶν πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἕκαστος, ὡς εἰκός, θὰ ἐκτελῆ τὸν ὑψιλὸν αὐτοῦ προορισμὸν καὶ ἡ ἀφαιρέσις τῶν προνομίων τῆς πολιτικῆς ἐποποιείας καθιστᾷ ἐλεύθερα τὰ εὐαγῆ ταῦτα ἱδρύματα. Ἀφοῦ δὲ ὑπολογισθῆ ἡ διατροφή καὶ ἡ ἐνδυμασία καὶ τὰ ἀναγκασιότατα τῶν μοναχῶν, τὸ περίσσευμα καὶ ὅλη ἡ ἰδιωτικὴ περιουσία τούτων νὰ ὑπαχθῆ εἰς τὸ μέλλον ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ὅπερ θὰ συνιστάται, καθ' ἡμᾶς, πλέον τοῦ ἡμῶν τῆς ὑπαρχούσης μοναστηριακῆς περιουσίας ἄτε κανονιζομένης τῆς τροφῆς καὶ τῆς ἐνδυμασίας ὡς δεῖ.

β.) Εἰς τὸ ῥῆθὲν ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον δεόν νὰ ὑπαχθῶσιν καὶ ὅλα τὰ χρήματα καὶ ὅλη ἡ ἀκίνητος περιουσία τῆς Ῥιζαίου σχολῆς καὶ τῶν κατ' ἔτος διὰ τὰς ἱερατικὰς σχολὰς δαπανωμένων δημοσίων χρημάτων καὶ τῶν εἰσφορῶν τῶν Μονῶν. Διότι ὁ μὲν σκοπὸς τῆς Ῥιζαίου σχολῆς ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσιν οὐδέποτε ἐπραγματοποιήθη οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῆ μὴ ὑπαρχόντος κανονικοῦ μισθοῦ τῶν ἐφημερίων, καὶ τῶν ἀποφοίτων αὐτῆς μεταβαίνοντων εἰς ἄλλας σχολὰς τοῦ πανεπιστημίου ἢ εἰς τὴν θεολογικὴν, ἢ δὲ ἐκπαίδευσιν τῶν ἱερατικῶν σχολῶν ἐστὶν ὅλων ἡμιτελής καὶ διὰ τοῦτο ἐξέρχονται παρ' αὐτῶν ἢ ἡμιμαθεῖς, ὅπερ χεῖριστον τῶν ἀμαθῶν, ἢ τρέπονται εἰς δημοδιδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν.

γ.) Εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον πρέπει νὰ ὑπαχθῶσιν καὶ ὅλα τὰ χρήματα τῶν ἐκποιηθησομένων μονῶν, αἵτινες δὲν ἔχουσι προσωπεῖον, καὶ ὅλη ἡ ἐνοικιζομένη ἐκκλησιαστικὴ περιουσία τῶν διαλυθέντων Μονῶν. Πρὸς ἐπίσχυσιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου δεόν νὰ ἐπέλθωσιν ἀρωγὰ καὶ ὅλα τὰ δημοτικὰ συμβούλια καὶ ἐπιθεδλιμένους ἔρανος τῶν πολιτῶν ἀναλόγως τῆς δυνάμεως ἕκαστου τῶν δὲ ἀποθανόντων ἀρχιερέων ὅλη ἡ κίνητη καὶ ἀκίνητος περιουσία νὰ μεταβαίη διὰ νόμου εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἢ δὲ ἑλληνικὴ κυβέρνησις βεβαίως κατ' ἔτος νὰ συνεισφέρῃ πρὸς ἀνάλογον τῶν ἐσόδων τοῦ κράτους, τὸ ὅποιον δεόν νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν ἀρωγὴν, διὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, τῶν πλουσίων ὁμογενῶν.

δ.) Ἐν ταῖς εἰρημέναις διατηρουμέναις μοναῖς νὰ ἰδρυθῶσιν εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τοῦ Κράτους

τρία ἢ τεσσαρα ἱερατικὰ γυμνάσια ἐν οἷς νὰ προστεθῶσι καὶ ἀνώτερα θεολογικὰ μαθήματα πρὸς τελείαν κατάρτησιν τῶν μελλόντων ἐξέρχεται ἱεροκλήρων διδασκάλων καὶ ἱερῶν, ὅλων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν κατὰ τόπους ἀρχιερέων. Οὕτω δὲ σὺν τῷ χρόνῳ δυνάμεθα νὰ καταρτίσωμεν σπουδαῖον ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, πεπαιδευμένους ἱεροκλήρους διδασκάλους καὶ ἐφημερίους τῶν πόλεων καὶ χωρίων καὶ ἐναρέτους μοναχοὺς, οἵτινες, οὕτω πολιτευόμενοι δύνανται νὰ ἀποδώσιν ὠφέλιμοι τῇ κοινωνίᾳ ἐκπαιδευόμενοι καὶ οὕτοι ἐν ταῖς εἰρημέναις σχολαῖς καὶ ὑπηρετοῦντες ἐν αὐταῖς.

Οὕτω γενομένης τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν ἱερῶν Μονῶν καὶ τῆς συστάσεως ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου διὰ τῆς ἱερᾶς αὐτῶν περιουσίας καὶ τῶν ὑποδειχθέντων μέσων πρὸς συλλογὴν χρημάτων, δύνανται αἱ ἱερὰ μοναὶ νὰ μεταβάλλωσιν ὄψιν καὶ νὰ ἀνακτήσωσι τὴν ἀρχαίαν εὐκλείαν καὶ λαμπρότητα διὰ δὲ τῶν σχολῶν νὰ ἀποκτήσωμεν κληρὸν ἀριπρεπῆ, ὅστις σὺν τῷ χρόνῳ μορφούμενος καὶ πολλαπλασιαζόμενος δύναται ν' ἀποβῆ σωτήριος εἰς τὴν καχεκτικὴν καὶ φθισίωσαν πνευματικὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους ἢ δὲ ἱερὰ περιουσία σώζεται ἀπὸ τοῦς ὄνυχας τῶν φαρισσαίων καὶ χρησιμοποιεῖται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς τε ἐκκλησίας καὶ πολιτείας. Μ.

Εἰδοποιήσεις

Ζητεῖται πρὸς ἐνοικίαν ἐξοχικὸς οἶκος εἰς τὰ περίξ τῆς πόλεως, ὅπουσὺν εὐρύχωρος καὶ μετὰ περιοχῆς κτηνός, δι' ὀλόκληρον τὴν προσεχῆ θερινὴν ἐποχὴν. Ὁ ἔχων τοιαύτην πρὸς ἐνοικίαν ἀποταθῆτω εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ αφορολογουμένου. *

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία ἀνώγειος κειμένη πλησίον τῆς πλατείας α' Ὀλγαρ καὶ ἔχουσα ὀκτώ δωμάτια, ἡλιακωτὸν, οὐλὴν, ἀποθήκην καὶ βρύσιν. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀγοράσῃ ταύτην ἄς ἀποταθῆ εἰς τὸν λοχαγὸν κ. Ἀριστομένην Παναγιώτου.

Εἰς νέος ἄπορος φέρων καλὰς συστάσεις καὶ μαθητῆς Α' τάξεως Γυμνασίου, αἰτεῖ ἐμπορικὸν κατάστημα, ἢ ἐμπορικὸν γραφεῖον.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν

Φοιτητῆς τῆς φιλολογίας ζητεῖ παραδόσεις Πληροφορίαι δίδονται παρ' ἡμῶν.

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν τῆς πόλεως Πατρῶν, ὅτι γὰ λ α γνήσιον, ἀνόθευτον ἀπὸ τὸν μαστὸν ἀγελάδος, πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς δραχμὴν μίαν τὴν ὅκταν ἐν τῇ οἰκίᾳ μου κειμένη ἐν τῇ θέσει ὅπισθεν τοῦ κεντρικοῦ ἐνταῦθα ἀπομοβιμηχανικοῦ καταστήματος τοῦ κ. Βασιλείου Καράμπουλα καὶ ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γεωργίου Καρακίττου, φαρμακοποιοῦ. Ἐπὶ τῇ παρουσιαζομένη αὐτῇ εὐκαιρίᾳ προσελθῆτωσαν οἱ ἔχοντες ἀνάγκην προμηθείας ἀνοθέτου καὶ γνήσιου γάλακτος, ἐπὶ τιμῇ συμφερούσῃ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΙΔΗΣ.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Ἀναγκαία ἐξηγήσεις.

Ἄμα ὁ κ. Νομάρχης, εἰδοποιήθη περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ἐκάλεσε παρ' αὐτῷ τὸν κ. Δήμαρχον, καὶ τῷ συνέστησε τὴν καλίστην συγκάλεισιν τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου ὅπως κανονισθῶσι τὰ τῆς ὑποδοχῆς, χορηγηθῆ δὲ ἡ ἀναγκαία πίστισις διὰ τὰς ἐκτάκτους δαπάνας εἰς ἃς ἐμελλε νὰ ὑποβληθῆ ὁ Δήμος.

Μολοντί ὁ κ. Δήμαρχος ἠδύνατο, καὶ ὤφειλεν αὐθημερὸν νὰ συγκάλεισῃ τὸ συμβούλιον, οὐχ ἦττον ἐβράδυνεν ἐπὶ τρεῖς περίπου ἡμέρας νὰ πράξῃ τοῦτο, καὶ μόλις τὴν προπαραελθούσαν Τετάρτην τὸ συνεκάλεσε. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην ἡ πλειοψηφία τοῦ συμβουλίου ἐψηφίσατο πίστωσιν διὰ τὰς ἐν γένει δαπάνας δραχμῶν 20,000, ἀλλ' ἐνταῦθ' ἐθεώρησεν ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ τῷ συμβουλίου, νὰ ὀρίσῃ καὶ ἐπιτροπὴν ἐκ τε τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ διαφόρων ἀξιοτίμων πολιτῶν, ἵνα αὐτὴ μεριμνήσῃ ὄχι μόνον περὶ τῶν ληπτέων μέτρων ὅπως ἡ Βασιλικὴ ὑποδοχὴ ἀποβῆ σοβαρὰ καὶ ἀξιοπρεπῆς, ἀναλόγως τῆς ἐπισιμότητος τῆς περιστάσεως, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς μεμετρημένης καὶ μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς οικονομίας διαθέσεως τοῦ Δημοτικοῦ χρήματος, ἔχον ὑπ' ὄψει, ὅτι εἰς παρομοίας ἐκτάκτους περιστάσεις ἡ γενναϊότης τῶν διαχειριζομένων τὰ ἀλλότρια ὑπερβαίνει ἐνίοτε τὸ ὄριον τῆς κανονικῆς καὶ ἀρκούσης δαπάνης. Ὁ κ. Δήμαρχος ὅμως, ἐντόνως ἀντέστη εἰς τὴν τοιαύτην τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου ἀπόφασιν, δηλώσας αὐτῷ, ὅτι μόνον περὶ ὀρισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς δαπάνης ἐστὶν ἀρμόδιον, ἢ ἀποφασίσῃ, ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸν ὀρισμὸν ἐπιτροπῆς, ἢ καὶ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν, οὗτος ἐμερίμνησεν ἤδη ἐκ τῶν προτέρων, ὥρισε τὴν ἐπιτροπεύσαν, ἐκανόνισε τὰ τῆς ὑποδοχῆς, καὶ πρόβη ἤδη εἰς ἐκτελέσιν διαφόρων ἔργων δι' ἅπερ ἐζήτηι τὴν πίστισιν.

Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον, ἔχον τὴν γνώμην ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος δὲν ἠδύνατο, ἢ τοῦλάχιστον δὲν ὤφειλε νὰ προβῆ αὐτοβούλως εἰς λήψιν μέτρων ἀπαιτούντων οὐκ εὐκαταφρονήτους δαπάνας χωρὶς προηγουμένης νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν συγκατάθεσιν τούτου, πρόβη εἰς τὸν ὀρισμὸν ἰδίας ἐπιτροπεύσας ὡς ἐξετέθη, εἰς ταύτην δὲ ἀνέθηκε τὴν ἐποπτεῖαν τῶν διαφόρων ἐργασιῶν καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως. Ὁ κ. Δήμαρχος ἐν τούτοις ἐμμένων εἰς τὴν γνώμην του, καὶ ἀποκρούων τὴν συμμετοχὴν τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν Βασιλέων ἀφορῶντα, προσέκαλεσε σκάνδαλον οὕτινος ἐπωφεληθεὶς δημοσιογράφος τις, καθύβρισε τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τῆς ἐφημερίδος του, καὶ περὶ μὲν τοῦ ὕβριστοῦ τούτου θέλει ἀποφανθῆ ἡ Δικαιοσύνη πρὸς τὴν τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον ἀνηνέχθη, ὅσον ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀξιώσεις τοῦ κ. Δημάρχου ἃς, ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, πρώτην ἤδη φορὰν μετ' ἐπιμονῆς ἀξιοθαυμάστου διεξοδίζει ἀπειλήσας παραιτήσεις, ἀπομακρύνσεις καὶ τόσα ἄλλα μεγάλα πράγματα, ἀπόκειται εἰς τὸν λαὸν νὰ κρίνῃ τὴν συμπεριφορὰν του.

Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον χωρὶς τὸ παράπαν ἢ ἀμφισβητήσῃ τὴν καλαισθησίαν, τιμιότητα καὶ ἱκανότητα τῶν ἀξιοτίμων συμπολιτῶν ἡμῶν οὐδ' ὁ κ. Δήμαρχος περιέβαλε μετὰ τὴν ιδιότητα τῆς ἐπιτροπεύσας, ἢ θέλησε μόνον ἢ ἀποκρούσῃ μίαν ἐσφαλμένην, κατὰ τὴν κρίσιν του, γνώμην περὶ τοῦ ὅτι τὸ σῶμα τοῦτο οὐδαμῶς δικαιοῦται ἢ ἀναμιχθῆ εἰς τοὺς ὀρισμοὺς ἐπιτροπεύσας, ἢ καὶ νὰ γνωματεύσῃ περὶ διαχειρίσεως εἰδικῆς πιστώσεως ὁρώσης εἰς ἐκτάκτους καὶ πάντῃ ἀλλοτρίας τῆς δημοτικῆς διοικήσεως οὐσίας τοῦ δημοτικοῦ χρήματος. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἶχε καὶ ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐκ δικαίωματος συμπράττει πάντοτε μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου, εἰς τοὺς ὀρισμοὺς τῶν ἐπιτροπεύσας καὶ εἰς τὴν διαχείρισιν ἐκτάκτων δαπανῶν, ἀφοῦ κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον, ἔχει καθῆκον ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ὀλομελείας τοῦ Δήμου νὰ ἐπιτηρῆ καὶ ἐπαγρυπνῆ ὅπως ἀπομακρυνθῶσι ἀπ' αὐτὸν πᾶσα ζημία. Ὅτι ἦτο ἀληθὴς ἐμπειγμὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν τούτῳ ἐπεριόριζέτο μόνον εἰς τὸ νὰ χορηγῆ γενναίας πιστώσεις δι' ἐκτάκτους δαπάνας, καὶ μετὰ τὴν καταναλώσιν τούτων νὰ ἐπιτηρῆ καὶ ἐπαγρυπνῆ ὅπως μὴ διατεθῶσιν ἐπιζημιῶς διὰ τὸν Δήμον! Πῆ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐξέλεγχῃ, εἶναι λέξις κενὴ ἄνευ πρακτικῆς σημασίας ἢ ἐπιτήρησις, καὶ ἐπαγρυπνήσις ἔχει θέσιν μόνον κατὰ τὴν διαχείρισιν καὶ οὐχὶ μετὰ. Ἐκ τοιούτων ἀρχῶν ἐρωμένῃ ἀείποτε ἡ Δημοτικὴ ἀρχή, τοῦλάχιστον τοῦ ἡμετέρου δήμου, οὐδέποτε διημφισβήτησε τὰ δικαιώματα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν ὅτι τὸ ἔτος 1857 ἐπὶ τῆς μεγαλοπροεποῦς ἐκείνης ὑποδοχῆς τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Ὀθωνος, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διώρισεν ἐπιτροπὴν ἐκ τε τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξ ἄλλων συμπολιτῶν, ἧτις καὶ διεχειρίσθη τὰς δαπάνας. Τοῦτ' αὐτὸ ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ 1869 ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ νῦν Βασιλέως κατὰ δὲ τὸ 1873 προκειμένου περὶ διαθέσεως μεγάλου ποσοῦ ψφιδέντου πρὸς ἀποζημιώσεις τῶν ἐκ τῆς ρυμοτομίας τῆς αἰῶ πόλεως ζημιωθέντων, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διώρισεν διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν κανονίσασαν τὰς ἀποζημιώσεις, καὶ τέλος ἐπὶ τῆς παρούσης δημοκρατίας εἰς πολλὰς περιστάσεις ἐκτάκτων πιστώσεων τὸ ἴδιον πράττεται, μόνον εἰς τὴν συγκεκριμένην ταύτην περίστασιν ἐπέμεινον ὁ κ. Πιτρινὸς ἢ ἀποκλείσῃ τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὰ τὴν Βασιλικὴν ὑποδοχὴν ἀφορῶντα, καὶ ἐπέδειξε πρὸς τοῦτο ἐπιμονὴν ἀκατανόητον.

Ἐὰν ἢ ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ νὰ δοθῇ ἡ χρηματικὴ διαχείρισιν εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ διορισθεῖσαν ἐπιτροπεύσαν, ἐπίκρανε τινας, ἢ καὶ τὸν κ. Δήμαρχον ἐξηρέθισε, τοῦτο ἀποδοτέον μόνον εἰς τὴν σκέψιν ἧτις παρὰ τῷ συμβουλίῳ ἐπεκράτησε, τούτεστι τῆς μετὰ φειδοῦς καὶ πάσης δυνατῆς οικονομίας δαπάνης, διότι καὶ τὸ δικτεθησόμενον ποσὸν εἶναι λίαν ἀξιοσεβαστόν, καὶ αἱ ἐκτακτοὶ ἐργασίαι εἰς τὰς ὁποίας θὰ διατεθῇ τοῦτο καθίσταται σχεδὸν ἀνεξέλεγκται ἐκ τῶν ὑστέρων. Οὕτω τέλος πάντων τὸ ἀντιπροσωπεύον τὴν ὀλομελείαν τοῦ Δήμου σῶμα, ἐθεώρησεν ὅτι ὅπως δήποτε ἐξασφαλίζονται τὰ δημοτικὰ συμφέροντα ἂν ἐσφαλε διορίσῃ καὶ ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν τοῦ ἐπιτροπῆν, ἢ κανονίσῃ τὰ περὶ διαχειρίσεως, τὸ σφάλμα του τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὸν ὑπερβάλλοντα ζῆλον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς γενικῆς ἐπιθυμίας τῆς πόλεως, οὐδέποτε δὲ εἰς λόγους τοὺς ὁποίους ἢ φαντασίαν ἐκάστου δύναται νὰ δημιουργήσῃ, διότι καὶ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι γνωστοὶ ἐν τῷ τόπῳ καὶ διὰ χιλιάδων ψήφων ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν εἰς τὸ δημοτικὸν ἀξίωμα τιμηθέντες, εἶναι πολῖται οὕτινες δὲν ἀναγνωρίζουσιν εἰς συγκεκριμένα πρόσωπα τὸ μονοπώλιον τῆς τιμιότητος, εὐλογισίας καὶ ἱκανότητος.

Δὲν δυνάμεθα ἐν τέλει ἢ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην ἡμῶν διὰ τὸ παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου ἀναπτυχθῆν τοῦτο σκάνδαλον, εἰς ὅραν καθ' ἣν ἡ σύμπνοια καὶ ἡ εὐλικρινὴς συνεργασία τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς ἦτο ὑπὲρ ποτε ἀναγκαία διὰ τὴν προπαρασκευασὴν τῆς μεγάλης ταύτης ἐορτῆς τῆς πόλεως. Ἐὰν ἤρμοζε νὰ παραγκωνισθῆ τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον εἰς τὴν προειρημένην περίστασιν, καὶ ἐὰν ἔπρεπεν ὁ κ. Δήμαρχος νὰ ἐξενέγκῃ δημοσίᾳ καὶ ἐπισήμως κατὰ διαφόρων δημοτικῶν συμβούλων φράσεις ἡμιστά πρὸς τὴν καλὴν ἀνατροφὴν συναδούσης, γενόμενος οὕτω παρκαίτιος προσωπικῆς διαπάλης ἢς πάντοτε τὰ ἀποτελέσματα εἰσὶ λίαν δυσάρεστα, ἃς κρίνῃ ὁ λαὸς πρὸς ὃν ὑποβάλλεται πιστὴ ἢ ἀφῆγησις τῶν γενομένων.

Πάτριαι τῆ 1 Μαΐου 1887.